

Środa, 12 czerwca 2013 r.

o
o o

38. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.

P7_TA(2013)0268

Roczne sprawozdanie w sprawie polityki konkurencji

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie rocznego sprawozdania dotyczącego polityki konkurencji UE (2012/2306(INI))

(2016/C 065/09)

Parlament Europejski,

- uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w szczególności jego art. 101, 102 i 107,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji dotyczące polityki konkurencji za rok 2011 r. (COM(2012)0253) i dołączony do niego dokument roboczy służb Komisji (SWD(2012)0141),
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 Traktatu ⁽¹⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 139/2004 z dnia 20 stycznia 2004 r. w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (rozporządzenie WE w sprawie kontroli łączenia przedsiębiorstw) ⁽²⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 13 października 2008 r. w sprawie zastosowania zasad pomocy państwa do środków podjętych w odniesieniu do instytucji finansowych w kontekście obecnego, globalnego kryzysu finansowego (komunikat bankowy) ⁽³⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 5 grudnia 2008 r. zatytułowany „Dokapitalizowanie instytucji finansowych w związku z obecnym kryzysem finansowym: ograniczenie pomocy do niezbędnego minimum oraz mechanizmy zabezpieczające przed nadmiernym zakłóceniem konkurencji” (komunikat o dokapitalizowaniu) ⁽⁴⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 25 lutego 2009 r. w sprawie postępowania z aktywami o obniżonej wartości we wspólnotowym sektorze bankowym (komunikat w sprawie aktywów o obniżonej wartości) ⁽⁵⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 23 lipca 2009 r. w sprawie przywrócenia rentowności i oceny środków restrukturyzacyjnych stosowanych w sektorze finansowym w dobie kryzysu zgodnie z regułami pomocy państwa (komunikat w sprawie restrukturyzacji) ⁽⁶⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 17 grudnia 2008 r. w sprawie tymczasowych wspólnotowych ram prawnych w zakresie pomocy państwa ułatwiających dostęp do finansowania w dobie kryzysu finansowego i gospodarczego (pierwotne ramy tymczasowe) ⁽⁷⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 1 grudnia 2010 r. w sprawie tymczasowych unijnych ram prawnych w zakresie pomocy państwa ułatwiających dostęp do finansowania w dobie kryzysu finansowego i gospodarczego (nowe ramy tymczasowe), zastępujące ramy prawne, które wygasły 31 grudnia 2010 r.) ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 1 z 4.1.2003, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. C 270 z 25.10.2008, s. 8.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 10 z 15.1.2009, s. 2.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 72 z 26.3.2009, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 195 z 19.8.2009, s. 9.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 16 z 22.1.2009, s. 1.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 6 z 11.1.2011, s. 5.

Środa, 12 czerwca 2013 r.

- uwzględniając sprawozdanie końcowe grupy ekspertów wysokiego szczebla w sprawie reformy struktury unijnego sektora bankowego z dnia 2 października 2012 r.⁽¹⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji w sprawie stosowania reguł Unii Europejskiej w dziedzinie pomocy państwa w odniesieniu do rekompensaty z tytułu usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym⁽²⁾,
- uwzględniając decyzję Komisji z dnia 20 grudnia 2011 r. w sprawie stosowania art. 106 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy państwa w formie rekompensaty z tytułu świadczenia usług publicznych, przyznawanej przedsiębiorstwom zobowiązanych do wykonywania usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym⁽³⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Zasady ramowe Unii Europejskiej dotyczące pomocy państwa w formie rekompensaty z tytułu świadczenia usług publicznych (2011)”⁽⁴⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Komisji (UE) nr 360/2012 z dnia 25 kwietnia 2012 r. w sprawie stosowania art. 107 i 108 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej do pomocy de minimis przyznawanej przedsiębiorstwom wykonującym usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym⁽⁵⁾,
- uwzględniając zamówione przez Parlament opracowanie z czerwca 2011 r. pt. „Pomoc państwa – zasady w dobie kryzysu dla sektora finansowego i gospodarki realnej”⁽⁶⁾,
- uwzględniając zamówione przez Parlament opracowanie z czerwca 2012 r. pt. „Dochodzenie roszczeń zbiorowych w ramach prawa konkurencji”⁽⁷⁾,
- uwzględniając dokument roboczy służb Komisji pt. „Konsultacje publiczne: W stronę spójnego europejskiego podejścia do zbiorowego dochodzenia roszczeń” (SEC(2011)0173),
- uwzględniając komunikat Komisji pt. „Unowocześnienie unijnej polityki w dziedzinie pomocy państwa” (COM(2012) 0209),
- uwzględniając sprawozdanie specjalne Europejskiego Trybunału Obrachunkowego nr 15/2011 pt. „Czy procedury Komisji zapewniają skuteczne sprawowanie kontroli pomocy państwa?”,
- uwzględniając wytyczne Komisji w sprawie niektórych środków pomocy państwa w kontekście systemu handlu uprawnieniami do emisji gazów cieplarnianych po 2012 r. (zwane dalej „wytycznymi ETS”)⁽⁸⁾,
- uwzględniając Porozumienie ramowe z dnia 20 listopada 2010 r. w sprawie stosunków między Parlamentem Europejskim i Komisją Europejską⁽⁹⁾ (zwane dalej „porozumieniem ramowym”), w szczególności jego ust. 12⁽¹⁰⁾ i 16⁽¹¹⁾,
- uwzględniając oświadczenie ze szczytu państw strefy euro z dnia 29 czerwca 2012 r.⁽¹²⁾,

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/internal_market/bank/docs/high-level_expert_group/report_en.pdf

⁽²⁾ Dz.U. C 8 z 11.1.2012, s. 4.

⁽³⁾ Dz.U. L 7 z 11.1.2012, s. 3.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 8 z 11.1.2012, s. 15.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 114 z 26.4.2012, s. 8.

⁽⁶⁾ <http://www.europarl.europa.eu/activities/committees/studies/download.do?language=en&file=42288>

⁽⁷⁾ <http://www.europarl.europa.eu/committees/en/studiesdownload.html?languageDocument=EN&file=74351>

⁽⁸⁾ Dz.U. C 158 z 5.6.2012, s. 4.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 304 z 20.11.2010, s. 47.

⁽¹⁰⁾ „Każdy z członków Komisji dba o systematyczny i bezpośredni przepływ informacji pomiędzy członkiem Komisji a przewodniczącym właściwej komisji parlamentarnej.”

⁽¹¹⁾ „W ciągu trzech miesięcy po przyjęciu rezolucji parlamentarnej Komisja informuje Parlament na piśmie o działaniach podjętych w odpowiedzi na konkretne wnioski skierowane do niej w rezolucjach Parlamentu, włączając w to informowanie Parlamentu w przypadkach, w których nie było możliwe zastosowanie się do jego poglądów.”

⁽¹²⁾ http://consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/ec/131359.pdf

Środa, 12 czerwca 2013 r.

- uwzględniając swoje rezolucje z dnia 22 lutego 2005 r. w sprawie 33. sprawozdania Komisji na temat polityki konkurencji – 2003 r. ⁽¹⁾, z dnia 4 kwietnia 2006 r. w sprawie sprawozdania Komisji dotyczącego polityki konkurencji w 2004 r. ⁽²⁾, z dnia 19 czerwca 2007 r. w sprawie sprawozdania Komisji dotyczącego polityki konkurencji za rok 2005 ⁽³⁾, z dnia 10 marca 2009 r. w sprawie sprawozdań Komisji dotyczących polityki konkurencji za rok 2006 i 2007 ⁽⁴⁾, z dnia 9 marca 2010 r. w sprawie sprawozdania dotyczącego polityki konkurencji za rok 2008 ⁽⁵⁾, z dnia 20 stycznia 2011 r. w sprawie sprawozdania dotyczącego polityki konkurencji za rok 2009 ⁽⁶⁾ i z dnia 2 lutego 2012 r. na temat rocznego sprawozdania dotyczącego polityki konkurencji UE ⁽⁷⁾,
  - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 listopada 2011 r. w sprawie reformy zasad UE dotyczących pomocy państwa w odniesieniu do usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym ⁽⁸⁾,
  - uwzględniając art. 48 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej oraz opinie Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych, Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów i Komisji Transportu i Turystyki (A7-0143/2013),
- A. mając na uwadze, że polityka konkurencji oparta na zasadach otwartego rynku i równych warunkach działania we wszystkich sektorach jest częścią kodu genetycznego UE, a także kamieniem węgielnym europejskiej społecznej gospodarki rynkowej, przeznaczonym dla konsumentów europejskich narzędziem służącym do zapewniania zdrowego pod względem społeczno-gospodarczym rynku wewnętrznego i zwalczania nadużyć, których dopuszczają się niektóre podmioty gospodarcze oraz kluczowym czynnikiem gwarantującym prawidłowe funkcjonowanie rynku wewnętrznego;
- B. mając na uwadze, że swobodny przepływ towarów, usług, osób i kapitału jest kluczowy dla europejskiego wzrostu;
- C. mając na uwadze, że kryzys finansowy, gospodarczy i zadłużeniowy wybuchł jesienią 2008 r. i pogorszył się w 2011 r., doprowadzając do recesji gospodarki UE;
- D. mając na uwadze, że Komisja zareagowała na kryzys poprzez, między innymi, przyjęcie specjalnych zasad dotyczących pomocy państwa oraz wykorzystanie polityki konkurencji jako narzędzia zarządzania kryzysowego; mając na uwadze, że były to i nadal są ramy tymczasowe;
- E. mając na uwadze, że polityka konkurencji ma podstawowe znaczenie dla walki z kryzysem i wspierania strategii „Europa 2020”, jednolitego rynku i również dla postępów w kierunku unii bankowej, rzeczywistej unii gospodarczej i monetarnej oraz głębszej integracji i konwergencji;
- F. mając na uwadze, że protekcjonizm jedynie pogłębiłby i przedłużył kryzys oraz że ścisłe egzekwowanie reguł konkurencji ma podstawowe znaczenie dla skierowania gospodarki europejskiej na właściwy tor;
- G. mając na uwadze, że sprawozdanie roczne dotyczące polityki konkurencji powinno być instrumentem zwiększania ogólnej konkurencyjności Unii, rozszerzenia konkurencji i otwierania na nowe podmioty i powinno się tym samym przyczyniać do rozszerzenia i pogłębienia rynku wewnętrznego, a nie tylko odnosić się do praktycznego wdrażania polityki konkurencji przez Komisję;
- H. mając na uwadze, że konkurencja nie działa w sposób równie zadowalający we wszystkich państwach członkowskich;
- I. mając na uwadze, że sektory, w których poziom konkurencji jest niższy, często pokrywają się z sektorami, w których wyniki gospodarcze są niedostateczne;

Uwagi ogólne

1. przyjmuje do wiadomości sprawozdanie Komisji dotyczące polityki konkurencji za 2011 r. oraz z zadowoleniem przyjmuje fakt, że nowa struktura tematyczna uwzględni kwestie poruszone przez Parlament i umożliwia jasne określenie priorytetów, celów i podejmowanych działań;

⁽¹⁾ Dz.U. C 304 E z 1.12.2005, s. 114.

⁽²⁾ Dz.U. C 293 E z 2.12.2006, s. 143.

⁽³⁾ Dz.U. C 146 E z 12.6.2008, s. 105.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 87 E z 1.4.2010, s. 43.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 349 E z 22.12.2010, s. 16.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 136 E z 11.5.2012, s. 60.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0031.

⁽⁸⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2011)0494.

Środa, 12 czerwca 2013 r.

2. podkreśla, że polityka konkurencji jest kamieniem węgielnym europejskiej społecznej gospodarki rynkowej; podkreśla znaczenie wzmocnienia ochrony konkurencji, środków kontroli pomocy państwa i łączenia przedsiębiorstw w celu zapewnienia wydajności gospodarczej, sprawnie funkcjonującego rynku i postępu społecznego; podkreśla także, że zwiększenie dostępu dla MŚP i trzeciego sektora oraz ich udziału w rynku wewnętrznym wymaga aktywnej polityki konkurencji w celu usunięcia istniejących przeszkód;
3. apeluje o spójność między unijną polityką konkurencji i pozostałymi politykami unijnymi, w tym regulacjami sektorowymi, aby zapewnić odpowiednie funkcjonowanie wewnętrznego rynku produktów i usług dla obywateli, środowiska i przedsiębiorstw;
4. wzywa Komisję do przeprowadzenia, we współpracy z krajowymi organami ds. konkurencji, starannej oceny zakłóceń w funkcjonowaniu konkurencji i jej wpływu na gospodarkę; zwraca się do Komisji o zidentyfikowanie ewentualnego braku równowagi między państwami członkowskimi w tej dziedzinie, w tym jej przyczyn;
5. podkreśla, że wdrożenie polityki konkurencji w szerszym ujęciu nie może mieć na celu wzmocnienia już istniejących przedsiębiorstw oraz dostawców towarów i usług, lecz jej nadrzędnym celem powinno być raczej ułatwienie wchodzenia na rynek nowym podmiotom oraz pojawiania się nowych pomysłów i technik, co maksymalizuje korzyści dla obywateli Unii;
6. wskazuje, że rozszerzenie systemu nadzwyczajnej kryzysowej pomocy państwa było decyzją narzuconą panującymi okolicznościami i przyczyniło się do zapobiegania dalszemu rozprzestrzenianiu się niestabilności finansowej i gospodarczej, unikania protekcjonizmu i zapewnienia mechanizmu restrukturyzacji banków i reagowania kryzysowego, zaś wszystkie te elementy mają szczególne znaczenie w państwach objętych programem, które borykają się z poważnymi problemami;
7. jest jednak zaniepokojony faktem, że mimo iż system kryzysowej pomocy państwa miał mieć charakter tymczasowy, okazuje się trwalszy; stwierdza, że w swoim trzecim kolejnym sprawozdaniu rocznym dotyczącym polityki konkurencji Parlament podkreśla potrzebę możliwie szybkiego zaprzestania stosowania tych środków tymczasowych; ubolewa jednak w dalszym ciągu, że w niektórych przypadkach opisane podejście zawiodło, oraz nalega na wyciągnięcie wniosków z wcześniejszych interwencji i na przyjęcie odpowiednich praktyk;
8. utrzymuje, że banki otrzymujące pomoc państwa muszą skupić swój model biznesowy na opłacalnej części ich działalności, poprawić dostęp do kredytów dla rodzin i przedsiębiorstw, obniżyć wynagrodzenia oraz zminimalizować skutki dla konkurentów nieotrzymujących pomocy i podatników UE; stwierdza w związku z tym, że zaistniała konieczność pochylenia się nad propozycjami grupy ekspertów wysokiego szczebla na temat reformy struktury unijnego sektora bankowego;
9. podkreśla, że trwająca konsolidacja w sektorze bankowości w rzeczywistości zwiększyła udział w rynku kilku dużych instytucji finansowych, i dlatego wzywa Komisję do dalszego baczego przyglądania się temu sektorowi z myślą o zwiększeniu konkurencji na europejskich rynkach bankowych;
10. przypomina szczyt państw strefy euro z dnia 29 czerwca 2012 r.; zgadza się, że niezbędne jest przerwanie błędnego koła, w jakim znalazły się banki i rządy oraz rozszerzenie w trybie pilnym ich obowiązków;
11. zwraca się do Komisji o dokładne egzekwowanie zasad ochrony konkurencji i zasad kontroli łączenia przedsiębiorstw, aby urzeczywistnić ściślej regulowane, przejrzyste, otwarte i sprawiedliwe rynki finansowe; z uznaniem odnosi się do postępowań Komisji w odniesieniu do pozagiełdowego rynku instrumentów pochodnych, zwłaszcza jeśli chodzi o dane handlowe i usługi związane ze swapem ryzyka kredytowego, usługi płatnicze i rozpowszechnianie informacji finansowych na rynkach;
12. zwraca się do unijnych organów ds. konkurencji, aby współpracowały z innymi jurysdykcjami i monitorowały zachowanie dużych podmiotów finansowych i oligopoli, takich jak agencje ratingowe, oraz ich wpływ na rynek, a także przypadki wahań cen związane z rynkami finansowymi, oraz aby priorytetowo potraktowały dochodzenia w sprawie domniemanego manipulowania stopami w odniesieniu do LIBOR, EURIBOR i TIBOR;
13. uważa, że wyżej wymieniony problem powinien zostać dogłębnie zbadany, także w celu stwierdzenia czy wszystkie instrumenty UE zostały wykorzystane w celu zapobieżenia takiej sytuacji; wzywa ponadto Komisję do zbadania wpływu takich zakłóceń na kształtowanie się cen w sektorach takich jak kredyty hipoteczne;

Środa, 12 czerwca 2013 r.

Promowanie trwałego wzrostu, miejsc pracy i konkurencyjności

14. przyznaje, że polityka konkurencji jest najważniejszym narzędziem dalszego rozwoju i ochrony jednolitego rynku oraz główną siłą napędową wydajności, efektywności i globalnej konkurencyjności, pełniącą kluczową rolę we wspieraniu sprawiedliwych i otwartych rynków, zdrowych finansów publicznych i celów strategii „Europa 2020” dotyczących inteligentnego i trwałego wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu;

15. podkreśla, że pogłębienie jednolitego rynku, powrót wzrostu gospodarczego, zapewnienie atrakcyjności rynku europejskiego na szczeblu globalnym, sfinalizowanie agendy cyfrowej i wspieranie badań i innowacji wymaga silnej konkurencji, zdrowej różnorodności podmiotów gospodarczych oraz proaktywnej polityki przemysłowej; zwraca uwagę, że wszystkie instrumenty ochrony konkurencji, kontroli pomocy państwa i łączenia przedsiębiorstw mają podstawowe znaczenie dla regulacji rynku, wsparcia przejrzystości i odnowy gospodarczej;

16. oczekuje, że Komisja skutecznie wzmocni politykę konkurencji oraz będzie promować technologie i zasoby przyjazne środowisku; uważa, że nowe wytyczne ETS powinny przyczynić się do zapobiegania ucieczce emisji, ochrony sygnałów cenowych i ograniczania zakłóceń; uważa, że obecna niska cena ETS w jedynie nieznacznym stopniu przyczynia się do promowania technologii przyjaznych dla klimatu i opóźnia przejście na gospodarkę niskoemisyjną;

17. uważa, że działania publiczne podjęte w celu udzielenia wsparcia ofiarom oszustw i nielegalnych praktyk finansowych na szeroką skalę, których jedynym celem jest uniknięcie dalszych szkód i przywrócenie praw przysługujących ofiarom takich oszustw, nie powinny być uznawane za pomoc państwa;

Usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym

18. stwierdza, że obywatele Europy chcieliby, aby niezbędne i ważne usługi publiczne miały wysoką jakość i przystępne ceny oraz aby były świadczone na wielu obszarach, przy jednoczesnym zwiększeniu konkurencji i promowaniu większego wyrównania szans między publicznymi i prywatnymi dostawcami tych usług; podkreśla, że w tym celu niezbędne jest zapewnienie konkurencji między różnymi dostawcami usług; podkreśla, że niedawno przyjęty pakiet dotyczący usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym mógłby doprowadzić do prostszych, jaśniejszych i bardziej elastycznych ram w tym względzie; podkreśla, że zgodnie z regułami konkurencji określonymi w TFUE Komisja jest zobowiązana do zapewnienia zgodności rekompensaty przyznanej z tytułu wykonywania usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym z przepisami UE dotyczącymi pomocy państwa, tak aby uniknąć narzucania obywatelom niskiej jakości, lecz kosztownych, usług; wyraża zaniepokojenie z powodu wyłączenia zbyt dużej liczby usług spod kontroli organów ds. konkurencji

19. wzywa unijne organy ds. konkurencji do monitorowania rynków usług farmaceutycznych, zdrowotnych i ubezpieczeniowych (zwłaszcza rynków leków generycznych i innowacyjnych), identyfikacji potencjalnego nieodpowiedniego wykorzystywania praw patentowych i zachowań dyskryminacyjnych; zwraca uwagę, że choć organizacja sektora zdrowia i ochrony socjalnej należy przede wszystkim do kompetencji państw członkowskich, usługi te powinny podlegać kontroli, aby chronić finanse publiczne i prawo konkurencji oraz prawa obywateli UE;

Poprawa dobrobytu konsumentów: rozwój sektorowy

20. jest zaniepokojony tym, że od połowy 2007 r. ceny żywności znacznie wzrosły przy wysokiej zmienności cen producentów, a także przypomina, że konsumpcyjne ceny żywności stanowią główny element ogólnej inflacji; podkreśla, że nowym ramom dotyczącym rokowań zbiorowych w łańcuchu wartości powinna towarzyszyć przychylna konkurencyjności działalność organizacji producenckich i platforma monitorowania cen żywności; nalega, by Komisja, we współpracy z krajowymi organami ds. konkurencji, starannie skontrolowała konkurencję w sektorze rolno-przemysłowym pod kątem wsparcia, przejrzystości i kształtowania się cen konsumpcyjnych na wszystkich szczeblach łańcucha wartości; przypomina, że korzyści dla konsumentów, które można osiągnąć w sektorze spożywczym, można pomnożyć poprzez przeprowadzenie podobnych reform w zakresie konkurencji we wszystkich pozostałych sektorach gospodarki;

21. podkreśla, że zarówno usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym, jak i społecznym stanowią istotną część ogółu usług świadczonych w państwach członkowskich, co oznacza, że znaczące zyski można uzyskać poprzez zwiększenie efektywności wspomnianych usług; podkreśla, że w tym kontekście podstawowe znaczenie ma dopilnowanie tego, aby przepisy regulujące świadczenie usług w ogólnym interesie gospodarczym i społecznym przede wszystkim chroniły konsumentów;

Środa, 12 czerwca 2013 r.

22. podkreśla ogromną rolę spekulacji na rynkach żywności jako główną przyczynę zmienności cenowej; wzywa Komisję do zbadania tego problemu w sprawozdaniu na temat polityki konkurencji za 2012 r. i podjęcia działań mających na celu rozwiązanie problemu spekulacji na rynkach żywności;
23. wzywa Komisję do baczniejszego przyjrzenia się korzystnej roli organizacji producentów i spółdzielni w zwiększaniu dobrobytu i siły przetargowej małych gospodarstw rolnych w kontaktach z przemysłem przetwórczym;
24. z niecierpliwością oczekuje na sprawozdanie europejskiej sieci konkurencji na ten temat; odnotowuje fakt, że największa liczba postępowań w ramach spraw dotyczących ochrony konkurencji dotyczy zbóż i produktów mleczarskich, oraz zachęca krajowe organy ds. konkurencji do zwiększenia liczby inicjatyw w tym obszarze; wzywa Komisję do zbadania europejskiego sektora cukru, w którym w 2011 i 2012 r. panowała wysoka inflacja cen;
25. ponownie domaga się, aby Komisja dopilnowała pełnego wdrożenia pakietu dotyczącego wewnętrznego rynku energii; zachęca Komisję do aktywnego monitorowania konkurencji na rynkach energii w związku z tym, że otwarty i konkurencyjny jednolity rynek energii nie został jeszcze w pełni zrealizowany, w szczególności gdy prywatyzacja usług komunalnych daje początek systemom rynków monopolistycznych lub oligopolistycznych;
26. wzywa Komisję do dokładnego przeanalizowania zmian na unijnym rynku towarowego transportu lotniczego i usług ekspresowych; stwierdza, że Stany Zjednoczone działają w swego rodzaju duopolu i że od ponad dziesięciu lat rynek ten jest praktycznie niedostępny dla konkurentów europejskich; stwierdza, że kolejne fuzje w tym sektorze doprowadziłyby do sytuacji, w której tylko jedna główna firma europejska świadcząca usługi ekspresowe i logistyczne byłaby w stanie konkurować i że mogłoby to wywrzeć znaczny wpływ na konkurencję cenową na rynku wewnętrznym ze szkodą dla konsumentów;
27. podkreśla, że na amerykańskim rynku lotniczym przedsiębiorstwa europejskie nie mają równych szans i że na rynku lotniczym UE–USA wciąż występują oczywiste dysproporcje, ponieważ europejskim towarowym liniom lotniczym odmawia się dostępu do amerykańskiego rynku krajowego i linie te muszą konkurować w niekorzystnych warunkach; podkreśla, że ten nierówny dostęp do rynku zakłóca konkurencję i w rezultacie szkodzi europejskiemu przemysłowi logistycznemu i jego klientom;

Promowanie legitymacji i skuteczności polityki konkurencji

28. wspiera aktywną rolę Parlamentu w kształtowaniu polityki konkurencji, który to proces obejmuje uprawnienia współustawodawcze; uważa, że Komisja musi ponosić pełną odpowiedzialność i stosować się do rezolucji Parlamentu; zamierza wzmocnić trwający ustrukturyzowany dialog;
29. wzywa Komisję, aby nadal działała bezstronnie i obiektywnie oraz pozostała otwarta na usprawnienia w procedurach dotyczących konkurencji; występuje w obronie praw procesowych, w tym prawa przedsiębiorstw do dostępu do dokumentacji Komisji przed wysłuchaniem;
30. zachęca Komisję do dalszego promowania kultury uczciwej konkurencji poprzez określenie ogólnych zasad i pomocniczych działań w tym zakresie skierowanych do przedsiębiorstw, a w szczególności poprzez wykazanie większego zainteresowania i pozytywniejszego podejścia do kwestii zgodności, ponieważ będzie to miało decydujący zapobiegawczy wpływ, który leży w interesie publicznym;
31. domaga się, aby Komisja rozważyła zastosowanie alternatywnych metod rozwiązywania sporów i przedłożyła zaległy wniosek w ramach zwykłej procedury ustawodawczej w celu ułatwienia składania indywidualnych i zbiorowych skarg prywatnych dotyczących szkód ponoszonych przez przedsiębiorstwa i konsumentów w wyniku naruszania unijnego prawa ochrony konkurencji; jest zdania, że taki wniosek powinien promować konkurencję, ale nie nieuzasadnione spory sądowe, obejmować mniejsze i rozproszone szkody, zapewniać pełną zgodność z unijnymi zasadami przejrzystości oraz odpowiednie i konkretne uzasadnienie wszelkich wyjątków w kontekście procedur łagodzenia kar, a także pełną spójność z przepisami egzekwowania prawa ochrony konkurencji przez organy publiczne;
32. ponownie nawiązuje do wcześniejszych rezolucji Parlamentu z dnia 2 lutego 2012 r. pt. „Roczne sprawozdanie dotyczące polityki konkurencji UE” oraz potencjalnego wniosku Komisji dotyczącego zbiorowego dochodzenia roszczeń;

Środa, 12 czerwca 2013 r.

33. pozytywnie odnosi się do współpracy w ramach europejskiej sieci konkurencji i z sądami krajowymi z myślą o zapewnieniu skuteczności i spójności strategii konkurencji w całej UE; popiera efektywny podział odpowiedzialności między członków europejskiej sieci konkurencji, biorąc pod uwagę, że krajowy wymiar niektórych rynków jest większy niż innych rynków, co wynika z różnych uwarunkowań prawnych, gospodarczych i kulturowych; zachęca Komisję do promowania porozumień o konwergencji i współpracy z innymi jurysdykcjami, w tym postanowień o wymianie informacji podczas postępowań wyjaśniających, na odpowiednich warunkach;
34. jest świadomy wysokiego i rosnącego obłożenia pracą w Komisji w obszarze egzekwowania zasad konkurencji i ponownie wskazuje, że aby Komisja proaktywniej i skuteczniej sobie z nim radziła musi dysponować większymi zasobami;
35. zachęca Komisję do wspierania kultury konkurencji w UE i na szczeblu międzynarodowym;

Polityka nakładania kar

36. zaleca stosowanie procedury rozwiązywania sporów i w stosownych przypadkach zniechęcających i proporcjonalnych grzywn przy jednoczesnym unikaniu negatywnych gospodarczych i społecznych skutków wyprowadzania z rynku przedsiębiorstw pod presją;
37. zwraca uwagę, że stosowanie grzywn nie powinno uniemożliwiać przedsiębiorstwom wewnętrznego pociągania do odpowiedzialności swojej kadry kierowniczej i pracowników ani też w stosownych przypadkach uniemożliwiać państwom członkowskim zajmowania się kwestiami odpowiedzialności karnej; zwraca się do Komisji o rozważenie tych aspektów i złożenie sprawozdania;
38. obawia się, że wykorzystanie kar jako jedyne instrumentu może być zbyt ograniczone, również biorąc pod uwagę możliwą utratę miejsc pracy wynikającą z niewypłacalności, i postuluje stworzenie szerszego wachlarza bardziej wyrafinowanych instrumentów, obejmujących takie zagadnienia jak odpowiedzialność indywidualna, przejrzystość i odpowiedzialność firm, krótsze procedury, prawo do obrony i rzetelnego procesu, mechanizmy ustanowione w celu zagwarantowania skutecznego działania programów łagodzenia kar (w szczególności w celu rozwiązania problemu kolizji z czynnościami wyjaśniającymi w USA), programy dotyczące przestrzegania przez przedsiębiorstwa obowiązków wynikających z przepisów prawnych oraz rozwój standardów europejskich; opowiada się za metodą „kija i marchewki”, w której kary służą skutecznemu odstraszeniu, a jednocześnie zachęca się do przestrzegania przepisów;
39. ponownie zwraca uwagę, że metodę ustalania grzywn określono w wytycznych w sprawie grzywn z 2006 r., które są instrumentem nieustawodawczym, i ponownie wzywa Komisję, aby włączyła szczegółową podstawę obliczania kar, opartą na zasadzie legalności, wraz z nowymi zasadami nakładania kar do rozporządzenia (WE) nr 1/2003;
40. ponawia swój apel o dokonanie ogólnego przeglądu wytycznych Komisji w sprawie grzywn, mając na uwadze sześć lat praktycznego doświadczenia w tym zakresie; uważa, że przegląd ten powinien zbadać rolę programów zgodności, określić warunki na których spółka dominująca, która wywiera decydujący wpływ na swoją spółkę zależną, powinna ponosić solidarnie odpowiedzialność za naruszenie przepisów o ochronie konkurencji popełnione przez swoje spółki zależne, oraz rozważyć problem pobłażliwości, recydywy, górnej granicy obrotów i związku pomiędzy zobowiązaniami publicznymi i prywatnymi;
41. ponownie podkreśla, że zwiększyła się liczba wniosków o zmniejszenie kary z uwagi na niezdolność do uiszczenia grzywny, zwłaszcza ze strony przedsiębiorstw produkujących jeden produkt oraz MŚP; ponownie zauważa, że system opóźnionych lub podzielonych płatności mógłby stanowić środek alternatywny wobec obniżenia kar, by nie powodować wypadania przedsiębiorstw z rynku;
42. z zadowoleniem przyjmuje jednak fakt uwzględnienia przez Komisję w jej decyzji szczególnych potrzeb przedsiębiorstw produkujących jeden produkt (COMP/39452 z dnia 28 marca 2012 r.);

Kwestie sektorowe

43. wzywa Komisję i państwa członkowskie do poczynienia dalszych postępów w kierunku realizacji jednolitego rynku transportu, przy czym należy zapewnić otwartą i uczciwą konkurencję w transporcie oraz sektorze usług pocztowych i turystycznych, a jednocześnie przestrzegać innych celów polityki Unii Europejskiej, takich jak właściwe funkcjonowanie usług transportowych i usług w zakresie mobilności, celów polityki w dziedzinie usług publicznych, norm społecznych,

Środa, 12 czerwca 2013 r.

bezpieczeństwa i ochrony środowiska oraz celów UE dotyczących ograniczenia emisji CO₂ i uzależnienia od ropy naftowej; z zadowoleniem przyjmuje ogłoszenie Aktu o jednolitym rynku II, którego celem jest ostateczne utworzenie jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej oraz kontynuacja działań mających doprowadzić do otwarcia rynku kolejowego, a także utworzenia jednolitej przestrzeni kolejowej;

44. uważa, że Komisja powinna jeszcze bardziej wzmocnić powiązania między polityką konkurencji a polityką transportową, aby poprawić konkurencyjność europejskiego sektora transportu;

45. wzywa Komisję do większej aktywności w promowaniu konwergencji zasad konkurencji w negocjacjach międzynarodowych, aby doprowadzić do wyrównanych warunków konkurencji między UE a państwami trzecimi w sektorze transportu;

46. podkreśla znaczenie jednolitego rozwoju europejskiego obszaru transportu oraz wyeliminowania rozbieżności w rozwoju infrastruktur i systemów transportu między państwami członkowskimi w celu stworzenia prawdziwego jednolitego rynku europejskiego oraz zagwarantowania uczciwej konkurencji w dziedzinie transportu;

47. podkreśla wpływ różnic w opodatkowaniu na konkurencję między różnymi rodzajami transportu i na transport intermodalny oraz zwraca się do Komisji o przedstawienie przeglądu opodatkowania i różnych systemów VAT dla poszczególnych rodzajów transportu;

48. podkreśla, że istnienie wolnej i uczciwej konkurencji na poziomie europejskim wymaga zniesienia przeszkód fizycznych, technicznych i regulacyjnych między państwami członkowskimi, zwłaszcza dzięki rozwojowi współdziałających ze sobą i sprawnych transeuropejskich sieci transportu;

49. zasadniczo z zadowoleniem przyjmuje komunikat Komisji w sprawie praw pasażerów we wszystkich środkach transportu, ale podkreśla, że każdy z rodzajów transportu jest inny oraz że w każdym wniosku gwarantującym zachowanie istniejących praw pasażerów Komisja musi również zadbać o proporcjonalne i elastyczne podejście uwzględniające różnice między poszczególnymi rodzajami transportu;

50. nalega na właściwe organy, aby w świetle umowy o transporcie lotniczym między UE i USA nasiliły współpracę w celu opracowania dających się pogodzić koncepcji regulacyjnych w zakresie zagadnień konkurencji między stowarzyszeniami linii lotniczych i aktywnie poszukiwały sposobów skłonienia głównych stowarzyszeń do bardziej ożywionej konkurencji na rynku transatlantyckim;

51. nawołuje Komisję i państwa członkowskie do szybszego wprowadzenia w życie ustawodawstwa dotyczącego jednolitej europejskiej przestrzeni powietrznej, aby zwiększyć przejrzystość cen usług, a tym samym ułatwić kontrolę przestrzegania zasad konkurencji oraz zmaksymalizować konkurencyjność i bezpieczeństwo węzła europejskiego, a także wzywa do kontynuacji wysiłków zmierzających do pobudzania konkurencyjności w europejskich portach lotniczych z korzyścią dla gospodarki i pasażerów;

52. zwraca się do Komisji o przedstawienie popartego dowodami przeglądu przypadków, w których przewoźnicy lotniczy są uprzywilejowani w stosunku do innych usługodawców dzięki specjalnym warunkom lub w wyniku rzekomego nadużywania dominującej pozycji w pewnych portach lotniczych, w szczególności przez narzucanie zasady przewozu jednej sztuki bagażu i innych ograniczeń dotyczących bagażu podręcznego;

53. uważa, że działalność handlowa stanowi główne źródło dochodu dla portów lotniczych, a tego rodzaju agresywne praktyki mogą stanowić nadużycie dominującej pozycji przewoźnika;

54. wzywa Komisję do poprawy monitorowania kwestii dotyczących handlu przydziałami czasu na start lub lądowanie oraz ich wykorzystywania i przydzielania w europejskich portach lotniczych, aby zapewnić uczciwą konkurencję i ochronę połączeń regionalnych w Europie;

55. wzywa Komisję do monitorowania środków stosowanych wobec tanich przewoźników lotniczych w celu dopilnowania, aby środki te nie były wykorzystywane jako instrument nieuczciwej konkurencji;

56. wzywa Komisję, aby podczas przeglądu wytycznych UE dotyczących pomocy państwa na rzecz transportu powietrznego i portów lotniczych zadbała o niezakłócanie konkurencji i stworzyła wszystkim podmiotom na rynku równe warunki działania;

57. wskazuje, że w sprawie liberalizacji sektora kolejowego w Europie poczyniono niewielkie postępy i że sytuacja ta sprawia, iż transport kolejowy znajduje się w niekorzystnej sytuacji w stosunku do innych środków transportu, zwłaszcza jeśli chodzi o kwestie związane z konkurencyjnością tego sektora w Europie;

Środa, 12 czerwca 2013 r.

58. wzywa Komisję do pełnego wprowadzenia jednolitego europejskiego obszaru kolejowego przez stworzenie warunków do otwarcia sektora na wolną i uczciwą konkurencję, obejmujących środki umożliwiające sprawnym i innowacyjnym przedsiębiorstwom kolejowym nieograniczoną działalność, wprowadzenie wyraźnego podziału między właścicielami infrastruktury a operatorami kolei, wzmocnienie roli krajowych organów regulacyjnych oraz harmonizację przepisów pracowniczych; wzywa Komisję do uwzględnienia różnych modeli operacyjnych krajowych przedsiębiorstw kolejowych w ramach przygotowań do otwarcia rynków krajowych połączeń kolejowych w ruchu pasażerskim oraz do przedstawienia konkretnych propozycji eliminacji pośrednich ograniczeń konkurencji wynikających z różniących się między sobą przepisów w zakresie bezpieczeństwa, interoperacyjności i uzyskiwania pozwoleń;

59. wzywa Komisję i państwa członkowskie, aby zagwarantowały otwarcie sektora transportu kolejowego na uczciwą konkurencję, a także poprawę jakości usług, bez narażania na szwank usług publicznych;

60. podkreśla, że dalsze otwarcie unijnego rynku przewozów drogowych można zaakceptować jedynie w przypadku zagwarantowania równych warunków konkurencji między przedsiębiorstwami transportowymi oraz zapewnienia ochrony przepisów socjalnych i warunków pracy pracowników niestacjonarnych we wszystkich państwach członkowskich;

61. podkreśla konieczność unikania nieuczciwej konkurencji w zliberalizowanym sektorze transportu drogowego przez zagwarantowanie odpowiedniego stosowania przepisów socjalnych, w zakresie bezpieczeństwa i środowiska naturalnego, przy czym szczególną uwagę zwraca się na otwarcie tego rynku na kabotaż i praktyki dumpingowe;

62. wzywa Komisję do przedstawienia – we współpracy z państwami członkowskimi – konkretnych propozycji mających na celu eliminację znacznych różnic istniejących między państwami członkowskimi pod względem sankcji stosowanych w przypadku rażącego naruszenia przepisów wspólnotowych w ruchu drogowym, aby w ten sposób wykluczyć zakłócenia konkurencji z tego powodu;

63. wzywa państwa członkowskie do wdrożenia trzeciej dyrektywy pocztowej; zachęca Komisję do dokładnego zbadania społecznych skutków liberalizacji rynku pocztowego oraz obowiązku w zakresie usługi publicznej w tej dziedzinie z uwzględnieniem kwestii finansowania usługi publicznej, a także do przedstawienia odpowiedniego sprawozdania;

64. uwzględniając Traktat z Lizbony, nowe skonsolidowane kompetencje oraz potencjał gospodarczy turystyki w UE, wzywa Komisję do ułatwiania aktywnej współpracy między przedsiębiorstwami z branży turystycznej oraz do podjęcia środków niezbędnych do zapewnienia globalnej konkurencyjności turystycznych ośrodków doskonałości znajdujących się w UE; wzywa Komisję do przyspieszenia procedur wniosku ustawodawczego dotyczącego podróży zorganizowanych, aby zagwarantować odpowiedni poziom konkurencji i stworzyć rzeczywiście wolny rynek w europejskim sektorze turystyki;

65. uważa, że celem stosowania przepisów dotyczących pomocy państwa musi być realizacja celów określonych w strategii „Europa 2020”, w szczególności przez umożliwienie inwestycji w gospodarkę realną oraz sprzyjanie większej koncentracji środków w dziedzinie badań, innowacji i zrównoważonego rozwoju;

66. zauważa, że europejski rynek płatności elektronicznych nadal nie jest ujednolicony, ani na szczeblu ponadgranicznym, ani w obrębie granic krajowych; zachęca do wprowadzania i egzekwowania środków niezbędnych do zapewnienia bardziej otwartego, przejrzystego, innowacyjnego i konkurencyjnego jednolitego rynku płatności w taki sposób, który przyniesie korzyści i możliwości wyboru wszystkim konsumentom w odniesieniu do płatności kartą, przez internet oraz opcji płatniczych przez telefon komórkowy i mobilne portfele, interoperacyjności, kosztów i możliwości przenoszenia; w związku z tym zwraca się do Komisji o ocenę możliwości wprowadzenia nowych podmiotów na europejski rynek płatności realizowanych przy pomocy kart płatniczych, przez internet i za pośrednictwem urządzeń przenośnych, przy jednoczesnej ochronie przyszłych innowacji technologicznych w tym sektorze; uważa, że konieczne jest zaostrożenie nadzoru nad wielostronnymi opłatami interchange, i z zadowoleniem przyjmuje propozycje zawarte w Akcie o jednolitym rynku II dotyczące przeglądu dyrektywy o usługach płatniczych oraz inicjatywy ustawodawczej w sprawie wielostronnych opłat bankowych;

67. podziela zamiar Komisji bacznego zwracania uwagi na przejrzystość rynków finansowych, lecz uważa, że konieczny jest dodatkowy wysiłek, aby zapewnić rozpowszechnianie aktualnych, wiarygodnych i mających wysoką jakość informacji, zwłaszcza dla rynków instrumentów pochodnych;

68. jest przekonany, że konkurencja między przedsiębiorstwami musi mieć miejsce w ramach zapewniających rzeczywiste poszanowanie praw konsumentów oraz że system roszczeń zbiorowych i system alternatywnego rozwiązywania sporów są instrumentami niezbędnymi do tego celu;

Środa, 12 czerwca 2013 r.

69. zauważa, że Komisja stosuje praktykę przeprowadzania oceny jedynie w przypadkach nadużywania przez przedsiębiorstwo jego pozycji rynkowej; uważa, że na niektórych rynkach nie wystarcza to, aby zapobiec ryzyku umów kartelowych; zwraca się do Komisji o zbadanie jak dokonać oceny tego w jaki sposób zmniejszyć ryzyko powstawania karteli oraz maksymalnie zwiększyć konkurencję; wzywa Komisję do opracowania jasnych i przejrzystych wytycznych dotyczących polityki konkurencji uwzględniających te zasady;

70. domaga się, aby Komisja dopilnowała pełnego wdrożenia pakietu dotyczącego wewnętrznego rynku energii, w związku z tym, że otwarty i konkurencyjny jednolity rynek energii nie został jeszcze w pełni zrealizowany; zachęca Komisję do aktywnego monitorowania konkurencji na rynkach energii, w szczególności gdy prywatyzacja usług komunalnych daje początek rynkom monopolistycznym lub oligopolistycznym;

71. zauważa, że brak skutecznych przepisów prawnych umożliwiających zadośćuczynienie szkodzi spowodowanej naruszeniem przepisów dotyczących konkurencji jest ze szkodą dla konsumentów oraz że kary wypłacane za takie naruszenia przynoszą korzyść jedynie budżetom publicznym państw członkowskich;

72. wzywa Komisję do dopilnowania, aby zachowana została właściwa równowaga, jeśli chodzi o siłę przetargową producentów i dystrybutorów przy jednoczesnym podkreśleniu:

— znaczenia zwalczania praktyk dyskryminacyjnych w dziedzinie dystrybucji online w oparciu o rozporządzenie w sprawie porozumień wertykalnych i wyłączeń grupowych (rozporządzenie Komisji (UE) nr 330/2010) w celu zabezpieczenia zdolności dystrybutorów do stosowania nowatorskich metod dystrybucji, takich jak platformy online, a także dotarcia do większej liczby bardziej zróżnicowanych klientów;

— znaczenia sprzedawców na rynkach sprzedaży nowych pojazdów silnikowych po wygaśnięciu rozporządzenia Komisji (WE) nr 1400/2002 w dniu 31 maja 2013 r.; domaga się, aby Komisja położyła nacisk na potrzebę rozwoju zasad dobrego postępowania pomiędzy wytwórcami i sprzedawcami w odniesieniu do porozumień wertykalnych w sektorze motoryzacyjnym, szczególnie w odniesieniu do ochrony inwestycji po wygaśnięciu umowy oraz możliwości przeniesienia działalności na innego członka sieci tej samej marki, w celu promowania przejrzystości w stosunkach handlowych i umownych pomiędzy stronami.

73. w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje wysiłki zainteresowanych stron w łańcuchu dostaw zmierzające do uzgodnienia zasad godnych naśladowania praktyk w stosunkach między przedsiębiorstwami oraz środków wykonawczych, przy poszanowaniu wolnej i sprawiedliwej konkurencji; wzywa Komisję, aby utrzymała swoje zaangażowanie w nadzorowanie stosowania tych zasad, podobnie jak to uczyni Parlament za pośrednictwem rocznego Okrągłego Stołu Rynku Detalicznego;

74. uznaje, że franczyza jest dobrą formułą, która umożliwi niezależnym detalistom utrzymanie się na rynku w warunkach ostrej konkurencji; wzywa Komisję do monitorowania rozwoju wydarzeń w stosunkach pomiędzy franczyzodawcami i franczyzobiorcami, zapewnienie odpowiedniej równowagi w sile przetargowej między nimi i, w razie potrzeby, przedłożenia wniosków legislacyjnych;

75. jest zdania, że oprócz utrzymywania stosunków z Parlamentem i Europejskim Komitetem Ekonomiczno-Społecznym, Komisja powinna również zapewnić jeszcze lepszą organizację swojej współpracy z organizacjami konsumenckimi oraz że stosunki te powinny być uważane za ważny element przy monitorowaniu przepisów dotyczących konkurencji; dlatego też należy popierać i zacieśniać dialog między DG ds. Konkurencji Komisji a tymi organizacjami;

76. pochwała politykę pomocy państwa, która – po jej zastosowaniu w przypadku banków – pozwoliła przywrócić stabilność systemu finansowego; domaga się, aby publiczne banki inwestycji długoterminowych, w tym Europejski Bank Inwestycyjny, zostały włączone przez Komisję Europejską w zakres oceny właściwego funkcjonowania rynku wewnętrznego;

77. jest zdania, że własność mediów i zarządzanie nimi powinny być przejrzyste i nieskoncentrowane; wzywa Komisję, by dokonała oceny sposobu, w jaki aktualne zasady konkurencji odnoszą się do rosnącej koncentracji mediów komercyjnych w państwach członkowskich; domaga się także, by Komisja stosowała zasady konkurencji oraz podejmowała interwencje w przypadkach, gdy media są zbyt skoncentrowane i zagrożony jest ich pluralizm; apeluje o zasady zapewniające odpowiednie podejście do rozwiązywania konfliktów interesów oraz rozwiązywanie tych konfliktów;

78. wzywa Komisję do zadbania o lepszą integrację polityki w zakresie konkurencji w odniesieniu do celów w dziedzinie zatrudnienia, określonych w strategii „Europa 2020”, co umożliwi większe wsparcie dla MŚP, które tworzą najwięcej miejsc pracy;

Środa, 12 czerwca 2013 r.

79. wzywa Komisję do dodania specjalnej wzmianki o wpływie polityki konkurencji na zatrudnienie i sprawy socjalne w przyszłych sprawozdaniach rocznych;
80. wskazuje, że cel konkurencyjności w Unii Europejskiej zostanie osiągnięty dzięki innowacjom i wkładowi wysoko wykwalifikowanych pracowników bez obniżania poziomu płac lub emerytur, poprzez zadbanie o wysokie standardy socjalne we wszystkich państwach członkowskich oraz poprzez wzmocnienie popytu krajowego; w związku z tym wzywa państwa członkowskie, by poczyniły większe inwestycje w edukację, szkolenie zawodowe, badania i rozwój;
81. wzywa państwa członkowskie do prowadzenia aktywnej i integracyjnej polityki rynku pracy, tak aby umacniać konkurencyjność gospodarek Unii oraz zaoferować osobom poszukującym pracy bezpieczne i trwałe zatrudnienie wysokiej jakości;
82. z zadowoleniem przyjmuje podejście Komisji do kwestii definiowania usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym, w ramach którego uwzględnia się wprowadzanie środków na rzecz integracji/reintegracji pracowników na rynku pracy w ramach usług o szczególnym znaczeniu dla obywateli;
83. wzywa Komisję, by przede wszystkim zwracała uwagę na ocenę przyszłej sytuacji pracowników przedsiębiorstw objętych restrukturyzacją i prywatyzacją, przypominając, że w ramach procesu prywatyzacji kwestia zatrudnienia musi mieć kluczowe znaczenie dla rządów krajowych i dla Komisji;
84. wzywa Komisję do dalszego monitorowania procesu wdrażania zasad udzielania pomocy państwa, gdyż uboczne skutki kryzysu wciąż są odczuwalne i podkreśla konieczność zachowania w państwach członkowskich usług świadczonych w interesie ogólnym;
85. wzywa Komisję do przedkładania Parlamentowi kolejnych sprawozdań rocznych w sprawie sytuacji i skutków w zakresie wdrażania polityki konkurencji.

o
o o

86. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji i krajowym organom ds. konkurencji.

P7_TA(2013)0269

Przygotowania do posiedzenia Rady Europejskiej (w dniach 27–28 czerwca 2013 r.) – Demokratyczne podejmowanie decyzji w przyszłej UGW

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie wzmocnienia europejskiej demokracji w przyszłej unii gospodarczej i walutowej (UGW) (2013/2672(RSP))

(2016/C 065/10)

Parlament Europejski,

— uwzględniając art. 110 ust. 2 Regulaminu,

- A. mając na uwadze, że w rezolucji z dnia 23 maja 2013 r. w sprawie przyszłych wniosków ustawodawczych dotyczących unii gospodarczej i walutowej (UGW): odpowiedź na komunikaty Komisji ⁽¹⁾ Parlament jest zdania, że formalna koordynacja ex-ante reform polityki gospodarczej na poziomie UE powinna zostać: (i) wzmocniona w oparciu o metodę wspólnotową, (ii) dostosowana do instrumentów europejskiego semestru na rzecz koordynacji polityki gospodarczej i (iii) opracowana z uwzględnieniem nowych instrumentów opartych na solidarności i na zachętach;
- B. mając na uwadze, że mechanizmy, które mają zostać wprowadzone w związku z koordynacją ex-ante, powinny mieć zastosowanie do wszystkich państw członkowskich strefy euro i być otwarte dla wszystkich państw członkowskich Unii;

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0222.